

[Udenrigsministeren.]

nægtet denne Ret, men det er en Misforstaaelse. Jeg har sagt i det andet Ting, at Toldspecialiseringer kan være af en saadan Karakter, at de er fuldt forenelige med Mestbegunstigelsessystemet. Jeg føjede til, at der er andre Tilfælde, som er tvivlsomme, og der er endelig Tilfælde af Toldspecialiseringer, som er og maa være i Strid med Mestbegunstigelsesprincippet. Det har den økonomiske Komité, som det ærede Medlem citerede, meget stærkt understreget — det ærede Medlem nævnte jo ogsaa et Eksempel derpaa. Men jeg kan ganske vist ikke forstaa, at den Art af Toldspecialiseringer, for hvilke det konservative Parti har taget til Orde i Folketinget, kan forenes med Mestbegunstigelsen, thi det, man der tager til Orde for, er, at Danmark maa ønske at forandre Handelsforholdet mellem England og Tyskland, saaledes at vi ved Toldspecialisering begunstiger England til Ugunst for Tyskland. Hvis man gjorde dette, ja, saa vilde det efter min Mening betyde en Til sidesættelse af Mestbegunstigelsessystemet, thi saa er der foretaget Ændringer i Toldloven med det udtrykte og tilstaaede Formaal for Øje at skade en Stat, med hvilken vi har Mestbegunstigelsesaftale, til Gunst for en anden Stat. Det er direkte imod hele Mestbegunstigelsessystemets Væsen, og det vilde ganske sikkert heller aldrig blive anerkendt som foreneligt med dette. Der vilde i saa Fald virkelig foreligge det, man kunde kalde en egen Tilstaaelse, saa at Sagen vilde være fuldkommen oplagt.

Dernæst gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger om Kontingentsystemet. Jeg blev nu ikke helt klar over det ærede Medlems Opfattelse i saa Henseende, men han syntes i hvert Fald at nære den Opfattelse, at man ikke kunde være overbevist om Berettigelsen af det Standpunkt, der fra dansk Side var indtaget — det er dog muligt, at han i Virkeligheden var overbevist herom, og at det kun var Ordvalget, der fremkaldte min Tvivl. Efter min Mening afhænger det til syvende og sidst af, hvorvidt disse Kontingenter er af den ene eller den anden Karakter. Det er meget vanskeligt overhovedet at forene et Kontingentsystem med Mestbegunstigelse. Kontingentsystemet betyder altid en vis Indskrænkning i Omsætningsfriheden, hvorimod Mestbegunstigelsestanken jo er den at tilvejebringe den størst mulige Adgang til fri Omsætning. Men det er klart, at der er megen Forskel paa Kontingentsystemer, og den Form, hvorunder man anvendte Kontingentsystemet fra tysk Side i de to Til-

fælde, som foreligger: den svensk-tyske Traktat, som er traadt i Kraft, og den tysk-finske Traktat, hvor Systemets Anvendelse ikke er blevet til Virkelighed og muligvis heller ikke bliver det, var efter min Mening i Uoverensstemmelse med de afgørende Principper i Mestbegunstigelsesteorien og Mestbegunstigelsesaftalerne, fordi man ved denne Anvendelse af Kontingentsystemet kom til at begunstige en enkelt Stat paa en saadan Maade, at andre Stater ikke fik en tilsvarende Begunstigelse. Paa dette Punkt er det, vi bl. a. har sat ind under Forhandlingerne i Genève. Det ærede Medlem oplæste nu de forskellige Udtalelser, med hvilke Resolutionen blev oversendt til Forsamlingen; disse Udtalelser er Udtryk for det sædvanlige, at man i selve Betænkningen refererer de modsatte Anskuelser. Den Anskuelse, som det ærede Medlem nævnte, og som er blevet betegnet med Ordet doktrinar, tror jeg ikke vi fra vor Side kan siges at være gaaet ind for. Vi har ikke afvist, at der kan findes en vis Bevægelsesfrihed indenfor Mestbegunstigelsessystemet. Blandt de Friheder, som man vil kunne anse for tilladelige, er der en, som vi jo forlængst fra dansk Side har indført i enhver Aftale fra de senere Aar, nemlig den skandinaviske Klausul, der gaar ud paa, at vi er berettigede til indenfor de skandinaviske Lande at give indbyrdes Præference, uden at andre Stater vil kunne paaberaabe sig, at det er uretfærdigt. Vi har ikke hævdet en saa skarp Doktrin, at saadanne Afgivelser og Undtagelser i selve Traktaterne ikke skulde være fuldt lovmedholdelige, og jeg tror ikke, at noget Mestbegunstigelsessystem vilde kunne holde til en saadan Doktrinarisme, selv om den var blevet hævdet fra en eller anden Side. Det, vi har lagt Vægt paa, er at komme til en Klaring af, hvad Mestbegunstigelsen betyder, ikke blot gennem en Udtalelse af den økonomiske Komité eller ved forskellige anbefalinger fra Folkeforbundets forskellige Institutioner — de kan være nyttige og betyde meget for en Appel til den offentlige Mening — men, for at naa en fuldt sikker Grund at staa paa, gennem en international Konvention derom. Det er en saadan, vi har stræbt frem imod, og som vi har søgt at tilrettelægge gennem de Forslag, der er stillet i Genève. Jeg bør maaske tilføje, at naar vi gik den Vej, var det, hvad der ogsaa gælder alle de andre Skridt, vi har taget, efter forudgaaende Forhandling med de interesserede i Danmark, ogsaa med Repræsentanter for de politiske Partier gennem Drøftelse i det udenrigspolitiske Nævn. Hvad vi kan naa derved, derom kan ingen